

قلب چاک چاک سر هنگ عزت الله سیامک در انزوای امام زاده عبدالله

مهرماه ۱۳۳۳. یکسال و دو ماه پس از کودتای خونین ۲۸ مرداد. یکی از شریف ترین و میهن دوست ترین افسران ارتش ایران به جوخه اعدام سپرده شد. سر هنگ عزت الله سیامک، بنیانگذار سازمان نظامی حزب توده ایران و از قدیمی ترین کمونیست های ایران بود، که در جریان یورش به گروه "ارانی" - معروف به ۵۳ نفر- به چنگ استبداد رضاشاهی نیامد و در امان ماند. در این دوران- فاصله یورش به حزب کمونیست و سپس دستگیری گروه ارانی- انگشت شمار بقایای لو نرفته و دستگیر نشده حزب کمونیست ایران و گروهی که زنده یاد تقی ارانی هدایت فکری آن را برعهده داشت در دو هسته مستقل از یکدیگر فعالیت مخفیانه می کردند. حلقه واسطه این دو هسته شادروان عبدالصمد کامبخش بود، که خود از تصفیه شدگان ارتش رضاشاهی بود. او تحصیل کرده اتحاد شوروی بود و پلیس امنیتی رضا شاه آنقدر نسبت به حضور وی در ارتش حساسیت داشت که بتواند ضرورت برکناری او از ارتش را به رضاشاه گزارش کند.

از آن تاریخ تا یورش به گروه ارانی، این دو هسته، مستقل از هم فعالیت داشتند و هیچیک از اعضای گروه ۵۳ نفر،- جز عبدالصمد کامبخش- اطلاع از هسته دوم نداشتند. در این هسته دوم، علاوه بر سر هنگ سیامک، برخی نظامیان دیگری نیز فعالیت داشتند که بعدها در قیام افسران خراسان و حکومت فرقه دمکرات در آذربایجان نقش آفرین شدند.

در جریان یورش به گروه ارانی، عبدالصمد کامبخش زیر شکنجه و بازجویی درباره این هسته دوم لب از لب نگشود و حتی در سالهای محکومیت، علیرغم فشارهای روانی برخی اعضای زندانیان گروه که تابع شایعه سازی های پلیس شده بودند این مهر را از لب برنداشت. پس از سقوط رژیم رضا شاه و باز شدن در زندان ها و بیرون آمدن زندانیان سیاسی، عبدالصمد کامبخش در سفری کوتاه به مرکز کمینترن، گزارش حفظ این هسته مهم نظامی در جریان دستگیری و بازجویی و زندان را داد و به همین دلیل کمینترن طی تماسی با رهبری حزب تازه تاسیس توده ایران، صلاحیت کامبخش را همه جانبه تأیید و حضور او در رهبری حزب را مورد تأکید قرار داد. کامبخش در رهبری حزب توده ایران قرار گرفت و در سالهای بعد، سازمان نظامی حزب توده ایران را بنیانگذاری کرد که خسرو روزبه دبیر تشکیلاتی آن بود و سر هنگ سیامک دبیر اجرائی آن و رابط با کامبخش در مرکزیت حزب توده ایران. بعد از خروج اجباری کامبخش از ایران (بدلیل حساسیت های پلیس امنیتی محمدرضا شاه و پیگردهای ناشی از قیام ناکام افسران خراسان)، حلقه ارتباط سازمان نظامی با حزب توده ایران با تصمیم هیات اجرائی سازمان نظامی و توصیه سر هنگ سیامک به خسرو روزبه واگذار شد، تا چهره عمیقا پنهان سر هنگ سیامک همچنان گذشته حفظ شود.

این سازماندهی تا کودتای ۲۸ مرداد و یکسال پس از آن که یورش به سازمان نظامی حزب توده ایران آغاز شد، حفظ شده و تنها پس از این یورش بود که سر هنگ سیامک برای نخستین بار لو رفت. او از آرمان های کمونیستی و توده ای خود در دادگاه دفاع کرد. کودتاچیان از بیم تأثیر سخنان او روی ارتش شاهنشاهی که در سطوح مختلف سر هنگ سیامک را بعنوان قدیمی ترین، برجسته ترین، انسان ترین و خوش فکر ترین نظامی دوران خود می شناختند، وی را در راس گروه اول افسران توده ای به جوخه اعدام سپردند.

در گوشه ای از گورستان امام زاده عبدالله، قلب چاک چاک انسان شریفی به زیر خاک است که بر سنگ قبر سوده شده او بر اثر مرور زمان نوشته شده:

سرمشق شہامت
پناہ انسان ہا
شہید سرہنگ عزت اللہ سیامک
۲۲ مرداد ۱۳۷۵ - ۲۷ مہرماہ ۱۳۳۳

راہ تودہ ۱۳۱ ۳۰,۰۴,۲۰۰۷

شہادت